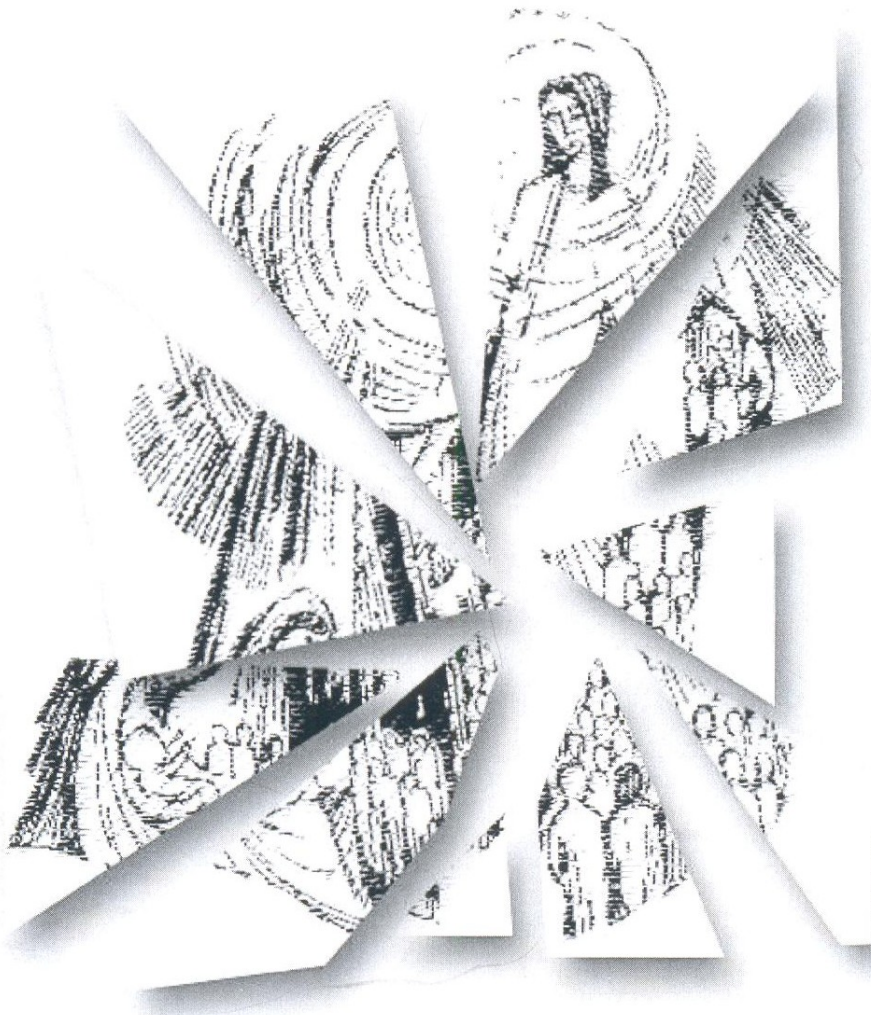

Ivan HALUŠKA

Črievky

2014

Žena je láska

Si perla v mušli ukrytá,
si ruža nádherne rozvitá,
si vzácny darca života,
si dobro, láska, milota.

Si slnko krásne čo svieti,
si vôňou vzácnych kvetín,
si vlhý jarný vánok,
si sladkých nocí spánok.

Si mocná horská riava,
si diamantu krása pravá,
si sladká pieseň slávika,
si domov kde bolesť zaniká.

Tebe patrí moja úcta,
tebe zľúbať sladké ústa,
tebe chcel by vďačne slúžiť,
s tebou slasť raja užiť.

V tebe vzácnej duše čistota,
s tebou pevná moja istota,
tebe nesiem krásne kvety,
s tebou pôjdem v šíre svety...

Ženám

Hľa, slnko sa k nám vracia
sťa detská lopta hracia,
jarný vánok začal viať
a vták volá podte siať!

Na stráni už milá snežienka
krásu núka do vienka,
fialôčka ponúka zas vôňu,
tráva čerstvú zeleň k tomu.

Vtáčkom otvorila sa hrdielka
keď v rose vyperú si krídelka,
Vesna berie svoje žezlo moci,
kráti silu tmavej noci...

Všetci rieknu-žiť sa darí,
úsmev objaví sa v tvári,
srdcia budú láskou horieť,
smútok prestane už bolieť.

Uvítajme hostí veľkej ceny,
bo je sviatok každej ženy,
chvála nech sa nesie svetom
a vďaka doplnená kvetom!

Vám, vzácne naše ženy
patria dary zvláštnej ceny,
vám, milé naše matky
patrí aplauz , vôbec nie krátky!

Zas jeden rok

Zas prešiel jeden krásny rok,
zas sme bližšie k cieľu,
sťa hrom znel náš pevný krok,
my pieseň sme peli smelú...

V nás stále horí láska čistá,
mocné puto sťa oceľ má silu,
vediac, že šťastie nie je vec istá,
s vďakou chválime každú chvíľu.

My bohatí sme veľkou našou láskou,
čo sťa prúty nás k sebe viaže,
vždy vpred kráčame tou cestou ťažkou,
nezastaviť! Život všetkým káže.

Nuž, znej pieseň tónmi chvály,
osláv tých, čo jubileá slávia,
nech v láske žijú život pravý,
nech morom žitia sa smelo plavia!

Milujem

Milujem vôňu žitia v čase,
čo dušu k nebu povznáša,
keď z tisíc kvetov v kráse
včielka med si odnáša.

Milujem čas kvitnúceho mája
keď púpavami skvie sa lúka,
svieža zeleň bukového hája
k oddychu mi miesto núka.

Milujem čas, keď pejú spiežovce
a jemný vánok mi šťastie vráti,
keď valach postaví sa pred ovce,
fujarou si čas ten kráti...

Milujem čas vône sena
keď medovina po lúke sa nesie,
hľa, tam na stráni hrabe žena,
bo dážd' vônu sena skaziť nesmie.

Milujem čaro slnka západu
keď lúč svetla celkom zhasne,
párom milencov plných nápadu
zo srdc znejú verše básne...

Vianočný sen

Prisnil sa mi jednej noci
veľmi zvláštny sen,
prostredníctvom vyššej moci
z ľudí zlo som vyhnať smel.

Rozvadení bratia si v tej chvíli
razom do náručia vpadli,
na tvárach im úsmev milý,
za stôl svorne sadli.

Rodičom sa dobre žilo,
bo strieborné ich vlásky,
vďačné vnúča pohladilo,
s bozkom vrelej lásky.

Každý dom bol plný dietok
čo vzájomne sa ctili,
bez zvady a dlhých škriepok
v láske svorne žili.

U lekárov pokoj vládol,
samý úsmev na tvári,
pozvali ma čo som sadol,
nemoc ma už nekvári.

V obchodoch nás neokradli,
ceny boli statočné,
v úrade mnou neohrdli,
dostal som i „sviatočné“.

Každý človek mal kde bývať,
bo mal strechu nad hlavou,
o šťastí on mohol snívať,
do budúca s odvahou.

Všetky štáty tohto sveta
pochovali hrozné zbrane,
všade kvitlo mieru kvieťa,
spevom zneli stráne.

Nadránom však čosi buchlo,
otriaslo mi posteľou,
pri srdci ma prudko pichlo,
prebúdzam sa nesmelo.

Skončil sa sen môj krásny
keď otvoril som oči,
výsledok je všetkým jasný
_svet bez zmeny sa točí!